

ולא עוד אלא שגם במחלקת הנב" וות זכיתי לראות קבלה שהיא מיוהרת עפ"י רב ליהודים מחמת שהם הנתכעים ונותנים, כידוע, ובה מצאתי "פנינים" אלו: "נתכבל" — קרי: "נתקבל, אעפ"י שמסופקני מאד-אם אצל הפקידים הגבוהות בבגדיה בת' היא כבת' . . .

להלן כתוב: טס עיריה "בעד" (הכונה היצ, כנראה, למלה בעד) ואחרון אחרון הביב: התימת "הגבוה", רמז אולי ליהודי הגבוה החוזר על פתחי ישראל וגובה את המסים של הבלדיה. חקרתי ודרשתי בענין זה והבנתי כי זוהי טעות ה"בחר"הועצצער" של הדפוס הנכרי, וכמוכן שטעות ג' ו' יותר . . .

* *

אבל "טעות-גוי" של ר' עומות אינו מותר ועלי להזכיר כאן את הט- אי הגדול לצד שמאל:

הן זוכרים אתם מסתמא את אשר ספרתי לכם בשערי הקודם ע"א בית- הפועלים בת"א ואמרתי כי הדרו של חבר קיצים הוא יותר יפה ויותר מקור שט מהקבינט המיניסטרילאי של חבר שפרינצק בטלון-יוז. והנה, כשזכיתי לבקר בשבוע זה בפעם השנייה את הבנין הנחרד הזה, הוליכני תלמידיו

השומאליים הקיצוניים בכל הדרי הבית להראות לי את רב גדלב ותפארתם, וכיה אמר לכם רבותי? — הקבינט של חבר קיצים הוא כאין וכאפס כנגד א"ל למי המזכירות של פינשטיין ואינו מגיע אפילו לקרפוליו (סתם מליצה!) הן ביפיו והן ברהיטיו ובורגניים, שאפילו משרדו של מנהל הבנק "שלנו" יוכל להתביש לפניו . . .

ועוד זאת: הבנין אמנם עלה בכך ששת אלפים פונט, אלא לא מכספי ההנה"צ כי אם מגיוס של חמרי בנין" וגיוס שני של "ימי עבו- דה" מנדבת החברים והחכרות . . .

בעיני ראיתי שתי "חלוצות" שעסקו שתיהן ברצוף האולם התחתון בשעה 11 בלילה. האחת כרעה על ברכיה וכף הסיידים בידה והשניה הובילה על גבה הכפוף את הלכנים לבנין.

וחשבתי בלבי: כמה יבנו הפו- עלים את' בי'ת'ם וכמה בנו הח- לוצים הראשונים את אורותיהם בלי- לות בזכרון-יעקב ובראש-פנה, מפני אימת הממשלה של הרוד ישמעאל ביום . . .

* *

וראו מה בין בני לבן חמי: זה

פילסודסקי הגוי מפולניה, מחסירי אומות העולם, שקנה שקל ציוני בעש" רה זלוטים, כידוע — כיון שהגיע לג- דולה ואמר "ברוך שפטרני" מהנשיא הקודם ומכל כת-דיליה, הריהו מוותר בשתי ידיים על כסא הנשיאות ואינו רוצה בשום אפן להיות "פרזידנט", באשר מה? — באשר משרה זו היא רק ל ב ט ל נ י מ, כך הוא אומר, בבהינת אוכל ואינו עושה, והוא רוצה דוקא לעבד . . .

ואצלני, למשל, כמה נלחם אדם בישראל בת"א או במושבה עד "זבולא בתרייתא" כדי להבחר ולשבת על "הכסא", ומכיון שעלה וישב שוב אין לו חשק לרדת ועושה כל מה שאפשר ובלתי-אפשר להשאר מעין "חוקה" לו ולירושת עולם לבניו ולבני- בניו עד עולם — וכל א"י שלנו מדון ועד באר שבע הלא תוכיח! . . .

אגב לא שמחתי ביותר על הבחי- רות בפולניה מחמת שיד ישראל באמד צע, כנהוג, והלאוי שלא יצא שכרם של יהודי פולניה בהפסדם. ואפשר, מי יודע תחל עכשיו "עליה רביעית" חד- שה אבל לא מפולניה לא"י אלא להיפך? . . .

הכל אפשר אצלנו ושפתו של

גרובסקי השוררת ב"ה ברחובות ת"א הן תוכל לתוכיח לנו זאת למדי! . . .

ולא עוד אלא שגם באמריקה נמי- צא סופר חשוב שכלב לקבל פרס ספ" רותי מהמכללה (סליחה: מהאוניברסי- טה) קולומביה בארצות-הברית ע"ס אלף דולר בעד הרומן הטוב — שמו סינקליר ליואייס. הגוי החכם הזה הצהיר בפרוש שפרסום וכן גם תוארים כמו "ד"ר" ו"פרופיסור" וכיוצא בזה יש בהם משום כבנה להתפתחות הספרות.

נו, מה תאמרו לראש של גוי זה? — הגידו נא בעצמכם, הימצא טפס כזה בין הסופרים שלנו שיסרב פרס בכלל ושל אלף דולר בפרט?

* *

שאלתי את אחד מתלמידי הזק- נים מילידי א"י לחוות לי את דעתו ע"א שנוי וסת-האוויר בארצנו בזמן האחרון, אקלים משונה שא"א זוכרים כאן בארצנו מכמה שנים.

— בזה אשם החזן קווארטין, ענה לי הזקן ברצינות גמורה. והדבר פשוט מאד: משעה שהתחיל להת- פלל ולחזר תרכה פעמים על הרבוננו של עולם" בבתי הכנסיות והתיאטר-

אות זכר אותנו הרבש"ע והוא נותן לנו "קור-וחום" כדיבעי.

— והלא קווארטין הזכיר כמה פעמים גם "חיים של פרנסה" ושוב "חיים של פרנסה" — שאלתי את תל מידי זה הפסקה — ולמה יש מ ש ב ד כזה בארץ?

— את ה"פרנסה", ענה לי הזקן, בקש החזן קווארטין כנראה רק ב ש ב י ל ו . . .

* *

וכשעברתי בשבוע זה על "הסדר" רה", כדרכי, והגעתי אל הפסוק: "וישאוהו במוט בשנים" נזכרתי בשני היהודים העומדים זה כמה שנים ב"כרמל המזרחן" ולא עשו שביטה אף פעם אחת, כנראה שהם שייכים להסתדרות "המזרחי" הימנית, וביחוד נזכרתי בתלמידי זה שהוא אוהב קצת את ה"טפה המרה" והנחו לפות טוב של ה"כרמל המזרחי" בעירנו. וכדי שלא ישכת חלילה את מספר ה"שח- רחוק" של החגות 234 עשהו נוסטריקון:

ג' פעמים "יין" ו"כר" . . . עזמות